Dosarul nr. 4r-3348/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. PIGD: 4-25039878-02-4r-26082025 Judecător: Slobodzean Silvia

D E C I Z I E

23 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, *în lipsa participanților la proces*, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2025, prin care s-a admis contestația înaintată de Ignat Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria DCT04 nr.446315 din 03.03.2025 şi a deciziei agentului constatator emisă în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, s-a încetat procesul contravențional prin care Ignat Ion a fost sancționat în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu este identificat făptuitorul și s-a anulat decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr.446315 din 03.03.2025.

Procedura de înștiințare a părților legal executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

La 3 martie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, a întocmit în privința lui Ignat Ion procesul-verbal seria DCT04 nr 446315, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 27.12.2024, ora 20:14, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia, cu automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct.47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40

km/oră, deplasându-se cu 86 km/h, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional.

Prin decizia agentului constatator Ignat Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a patru puncte de penalizare.

La 17 martie 2025, Ignat Ion a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria DCT04 nr. 446315 din 03.03.2025 emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2025 s-a admis contestația înaintată de Ignat Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria DCT04 nr.446315 din 03.03.2025 şi a deciziei agentului constatator emisă în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

S-a încetat procesul contravențional prin care Ignat Ion a fost sancționat în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu este identificat făptuitorul și s-a anulat decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr. 446315 din 03.03.2025.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2028 şi emiterea unei noi hotărâri de respingere a contestaţiei.

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. 425 Cod contravențional a indicat că, instanța de judecată eronat a reținut că, la caz nu există probe ce ar dovedi vinovăția lui Ignat Ion în comiterea contravenției incriminate, or au fost prezentate probe pertinente și concludente în susținerea învinuirii aduse.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471

alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, este unul nefondat, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2025 urmând a fi menținută fără modificări, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În accepțiunea art.10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Articolul 440 alin. (1) Cod contravențional, prevede că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să

examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Din materialele dosarului se atestă că, la 03.03.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, a întocmit în privința lui Ignat Ion procesul-verbal seria DCT04 nr 446315, pentru faptul că, la 27.12.2024, ora 20:14, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia, cu automobilul de model „Volkswagen Caddy", cu n/î „*****", ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40 km/oră, deplasându-se cu 86 km/h.

Acțiunile lui Ignat Ion au fost încadrate după semnele contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional şi prin decizia agentului constatator Ignat Iona fost recunoscut vinovat și sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 lei, iar ca sancţiune complementară i s-a aplicat 4 puncte de penalizare,

Nefiind de acord, Ignat Ion a depus contestație în ordinea art.448 Cod contravențional.

Prima instanță, prin hotărârea din 28 iulie 2025 a admis contestația și a încetat procesul contravențional prin care Ignat Ion a fost sancționat în baza art. 236 alin.(2) din Codul contravențional, din motiv că nu este identificat făptuitorul.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Instanța de recurs reiterează că în temeiul prevederilor art. 458 din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 din Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Prin prisma prevederilor art. 425 din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Enumerarea mijloacelor de probă prevăzute de lege nu are un caracter pur formal, ci exprimă exigenţa ca orice sancţiune contravenţională să fie întemeiată pe dovezi certe, verificabile şi obiective, apte să susţină în mod real constatările agentului constatator.

În acest sens, mijloacele de probă admisibile, de la procese-verbale procedurale, declaraţii şi înscrisuri, până la înregistrări audio-video, expertize şi constatări tehnico-ştiinţifice, nu constituie simple formalităţi procedurale, ci reprezintă fundamentul probator indispensabil pentru validarea acuzaţiilor şi pentru asigurarea legalităţii şi temeiniciei actului de sancţionare.

Simpla percepție directă a unei contravenții de către agentul constatator fără susținere din partea altor probe relevante și obiective nu poate fi considerată o prezumție absolută de veridicitate deoarece o astfel de abordare ar încălca dreptul la un proces echitabil privând persoana acuzată de posibilitatea de a-și apăra corect drepturile.

Această poziție este susținută și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului care subliniază că motivarea hotărârilor judecătorești este o garanție fundamentală a dreptului la un proces echitabil conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanțele naționale au astfel obligația de a răspunde clar și detaliat argumentelor părților evitând astfel aparența arbitrarului și menținând încrederea publicului în imparțialitatea actului de justiție.

La caz, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Ignat Ion în comiterea contravenției revăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, sunt nefondate.

Or, contrar alegațiilor recurentului, la materialele cauzei lipsesc probe pertinente și concludente care să confirme că anume Ignat Ion a săvârșit încălcarea imputată. Deși agentul constatator a anexat planșa fotografică privind depășirea limitei de viteză de către automobilul de model „Volkswagen Caddy" cu n/î „*****", aceasta nu demonstrează identitatea persoanei aflate la volanul mijlocului de transport la momentul pretinsei contravenții.

Totodată, din contractul de vânzare-cumpărare și certificatul de înmatriculare anexate la dosar rezultă că Ignat Ion a intrat în posesia automobilului doar la data de 30.12.2024, în timp ce fapta reținută în sarcina sa ar fi fost comisă la 27.12.2024, adică anterior dobândirii dreptului de posesie asupra vehiculului.

În aceste circumstanțe, Colegiul reține că agentul constatator nu a administrat un probatoriu suficient pentru identificarea făptuitorului, or, conform art. 440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale presupune colectarea și administrarea probelor privind existența contravenției și identificarea persoanei vinovate.

Subsecvent, Colegiul penal subliniază că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Or, în corespundere cu prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Prin urmare, lipsa unor elemente probatorii care să confirme faptele descrise în procesul-verbal ridică dubii rezonabile asupra exactității și realității situației reținute fapt ce impune aplicarea principiului *in dubio pro reo* în favoarea persoanei acuzate.

Într-un stat de drept orice îndoială rezonabilă trebuie interpretată în beneficiul celui acuzat și nu transformată într-un temei de sancționare nejustificată.

O hotărâre care se bazează exclusiv pe impresiile subiective ale agentului constatator în absența unui ansamblu probatoriu complet coerent și obiectiv este lipsită de temei legal și contravine atât normelor interne cât și standardelor europene de protecție a drepturilor fundamentale.

La caz, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, judecarea cauzei contravenționale s-a realizat cu respectarea riguroasă a normelor procedurale aplicabile, iar hotărârea pronunțată reflectă în mod clar circumstanțele constatate, probele analizate, norma juridică incidentă și raționamentul în baza căruia a fost adoptată soluția. Prin urmare, aceasta a fost emisă în conformitate cu dispozițiile articolului 462 Cod contravențional.

În speță, instanța de fond în argumentarea poziției sale a dat o apreciere justă a tuturor circumstanțelor de fapt, a analizat probele care au fost prezentate și cercetate și a aplicat normele corespunzătoare de drept pentru a stabili nevinovăția lui Ignat Ion.

În această ordine de idei, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2025 și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Fedorenco Alexandru, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***